

Fá-Magyarázat Kanadában 2006

(*változtatás 2006. június 23-án*)

Li Hongzhi, 2006. május 28-án Torontóban

Sokat fáradoztatok. (Erőteljes taps minden tanítványtól. Közösen viszonozzák: Jó napot Mester! A Mester is sokat fáradozott!)

A nagy Fá-konferenciák mind a szárazföldi Kínán kívül élő Dáfá-tanítványok nagy összejövetelei voltak. Mindegyik nagy Fá-konferenciánál jöttek új tanulók is és a tanulók messze távoli vidékekről, hogy részt vegyenek rajta. Innen eredően mindegyik Fá-konferencia valóban hatásos kellene legyen az emelkedésre a művelésnél és meg kellene célozza a hatását a többi projekt mellett, ami meg kell legyen csinálva. Ezáltal akkor az új tanulók számára sem és azon tanulók számára sem, akik messze távolból utaztak ide, nem volt hiábavaló, hogy megtették ezt az utazást. Így a Dáfá-tanítványok Fá-konferenciái nem csak egy formalitáshoz tartoznak, amik évente ki kellene legyenek vitelezve, hanem a valódi művelésért lesznek megrendezve. Ez szintén az egyedüli környezet a Dáfá-tanítványok nagy keretekben való kölcsönös tapasztalatcseréjére, amit kezdettől fogva hátrahagytam számotokra. Ebből kifolyólag megfelelően kell legyenek megrendezve, valóban előnyösen kell kihassanak az emelkedésekre a művelés közben, csupán így nyerik el az értelmüket.

Mint mindannyian tudjátok, a mostani művelési mód már nagyon világos lett a Dáfá-tanítványok számára. Ami a követelményeket illeti a Dáfá-tanítványoknak a művelési módjával szemben, úgy én azt gondolom, hogy az itt jelenlevők elvileg már elérték őket. A Dáfá-nak a hétköznapi emberek közötti művelési módjával el lett érve az emberi társadalomban való művelés, ami sohasem létezett azelőtt. A Fá-terjesztésemnek már az első napja óta le lett rögzítve ez a forma. A régi koroktól fogva ez még sohasem létezett.

Ha a Fá-t magyarázom, akkor biztosan alulról felfelé kell magyarázzam, vagyis az alappal kezdve, hogy ezáltal sok ember megérthesse, emiatt kezdetben nem magyaráztam olyan magasan. Valójában az egész három világgörnek a teremtése a Dáfá mai terjesztése miatt történt. A korábbi világegyetemben nem létezett a három világgör, emberiség sem létezett. Az emberiség istenségek által lett teremtve, ez kétségen kívül áll. Miért jönnek a földönkívüliek olyan gyakran a Földre? Sok szándékuk van. Ámde ezen szándékok szempontjából nézve, az emberi test számukra csodálatraméltó, ők még sohasem láttak ilyesmit és ez szélesre tárta a látókörüket. Hiszen a korábbi világegyetem környezetében, vagyis azokban a dimenziókban, ahol a mostani három világgör található, korábban csak különféle, alacsony[szintű] élőlények éltek, beleértve az úgynevezett földönkívülieket. Valójában náluk alacsony[szintű] élőlényekről van szó, amelyek technikát uralnak. Egyszerre egy erőteljes változás adódott ebben az égitestben, a világ teremtése közben emberek jöttek létre, ilyen élőlények – emberek – bukkantak fel. Azonkívül, a technikájuk szemszögéből nézve, azoknak az élőlényeknek az volt a benyomásuk, hogy egy emberi testnek a szerkezete összességében egy nagyon tökéletes mechanizmussal rendelkezik. Természetesen, hogyan jön hát ehhez? Az ok abban rejlik, hogy istenségek által lett teremtve. Összehasonlítva ennek a dimenzióknak a korábbi, egyszerű és alacsony élőlényeivel, teljesen más.

Mivel az emberek istenségek által lettek teremtve, úgy ők az istenség külső alakjával (külsőalakjával) rendelkeznek, sőt a belső szerkezeteik is olyanok, mint amelyekkel az istenségek rendelkeznek, csak az embereknek a megjelenésükben nincsenek meg az istenségnek a képességei. Ehhez jön még, hogy ez a dimenzió önmaga ahhoz vezet, hogy az élőlények nem láthatják az igaz arcukat. Ez ahhoz is vezet, hogy az élőlények ebben a dimenzióban egy olyan környezetben tartózkodnak, ami az istenségek által összműként (ami az istenségek sokaságából) külön és célzottan az emberi élet fenntartására lett megteremtve. Ez a környezet gondoskodik arról, hogy az emberek ebben a dimenzióban csak ennek a dimenzióknak a tárgyait láthassák. Nem láthatnak dolgokat ezen a dimenziókn kívül, sőt azokat a dolgokat sem pillanthatják meg, amelyek speciális módon léteznek ebben a dimenzióban. Létezik viszont egy kevés ember jó vele született alappal, aki láthatja azokat a dolgokat, illetve érintkezésbe kerülhet velük. Ez tehát a legtöbb embernél megerősíti a meggyőződést, hogy az emberek lennének az egyedüli élőlényei ennek a világegyetemnek (univerzumnak). Sőt azt hiszik, hogy az itteni életfeltételek az összes élőlénynek a világegyetemben az egyedüli életfeltételei

lennének. Így jön az tehát, hogy az emberek saját magukat még inkább bezárják. Valamint az is mindegy, hogyan kutatnak az emberek és bárhogyan is próbálják megérteni az emberek, a világegyetem (univerzum) igaz arculata rejtve marad számukra. Valójában ez az állapot szintén normális, hiszen az istenségek ezt így rögzítették le és korlátozták. Az emberek egyszerűen ezen a szinten maradnak és egy ilyen látókörben élnek. Más szavakkal, az emberi eszközökkel egészen mindegy, hogyan próbálja kutatni az ember a világegyetemet (univerzumot), sohasem fogja tudni megpillantani a világegyetem igaz arculatát. Ez is le lett rögzítve az istenségek által.

Nos, de mi a célja mindannak? A cél éppen az, hogy az emberek meg kell tartsák ezt az állapotot egy [olyan] időben, amelyikben a Dáfá még nincs terjesztve – egy stabil állapotot, éspedig olyan sokáig, míg eljön a Dáfá terjesztésének a napja. Innen eredően volt az úgy, hogy a történelem minden folyamatában – a három világgör megteremtése és az emberiség megteremtése óta mindenféle események vannak a világon a történelemben, bezárólag az emberiség kezdeti állapotával, főként az ortodox (igaz, hagyományos) emberi kultúrák megjelenéséig az utóbbi egypár ezer évben, mint például az összes híres ember és nagy esemény fellépése a történelemben, minden arra van ott, hogy az emberiségnek egy alapot fektessen le a kultúrák, a gondolatok és az alapbeállítottságok számára. Ezáltal az emberek az első naptól fogva, amióta a Dáfá terjesztve van, meg kellene értsék a Fát, ők meg kellene értsék a művelés valódi kultúráját. Ha nem léteztek volna ezek az előzetes történelmi alapok, akkor a ma itt jelenlevő tanítványok egy őseredeti állapotban lennének találhatóak, amelyikben az emberek éppen meg lettek teremtve az istenségek által. Egy olyan állapotban lennének találhatóak, amelyikben semmit sem érthetnének meg, így a Fát terjesztése lehetetlen lett volna, a Fát felfogása, megértése is lehetetlen lenne. Mi a művelés? Sejtelve sincs. Egyszerű szavakkal kifejezve, ha példának okáért a mai embereknek nem lenne képzettségük (műveltségük), hogyan kellett volna ma elmagyarázzam a Fát? Nem magyarázhattam volna el. Így minden, az ősi múlttól fogva máig, csak arra volt ott, hogy egy kulturális alapot fektessen le a Dáfá terjesztésére.

Ezt a dolgot én szintén még két lépésre osztottam fel. Egy rész a Fát-helyreigazítás, azok a Dáfá-tanítványok, akik a műveléssel a Fát-helyreigazításban átjutottak, a Fát-helyreigazítás idejébeli Dáfá-tanítványokhoz tartoznak. Később fognak még tovább Dáfá-tanítványok létezni, ők pont azok a művelők, akik a következő lépésben, az embervilágban történő Fát-helyreigazítás közben művelik magukat. Abban az időben az egész világegyetemben, az emberiség kivételével, már minden készen lesz. Én gyakorta beszéltem a régi világegyetem tényezőiről, a régi erőkről és a magas szintek sok különböző, rossz élőlényéről, amelyik zavarja a Fát-helyreigazítást. Abban az időben az alacsony szintek dolgain kívül, amik a jövő művelők emelkedésére lesznek felhasználva, többé semmi más nem fog létezni ezekből. Hogyan fog kinézni viszont a Fát-helyreigazítás az embervilágban, ha nem léteznek többé zavarások a magas szinteknek a régi tényezői által? Gondoljátok át egyszer, semmiféle ellenállás sem létezik magas szintek rátermett régi erőinek a tényezői által, az emberek amúgy is már nagyon gyengék, az alacsony szintek élőlényei is a világegyetemben, valamint a három világgör dimenzióiban levő élőlények sem rendelkeznek különös képességekkel, következésképp az állapot biztosan másmilyen fog lenni az embervilágban való Fát-helyreigazításnak abban az idejében. Most azt gondolják az emberek: Hogyan megy hát az tovább, ha a rossz párt nem létezik többé? Hogyan fog hát kinézni az? Milyen fog lenni a jövő kínai kormányzat? Nem szükséges ezen töprengjetelek, nem is szükséges ezzel törődjetelek. Természetesen a Fát-igazolás és az igaz körülmények tisztázása közben következtethettek a mostani tudásszinttel, az nem probléma. Hiszen ha ezt a normál emberek gondolkodásmódjával és megértésével következteti ki az ember, az nem probléma. Hogyan lesz ez viszont valóban, ebbe az embereknek nincs beleszólásuk, nem is lesz úgy, mint azt most az emberek elképzelik. Abban az időben az emberiség társadalmá teljesen másmilyen lesz, szintén egy másik állapot és egy másik társadalmi szerkezet fog létezni.

Ami viszont a mostani időt illeti, éspedig különösen azt az időt, amelyikben a Dáfá-tanítványok Fát-igazolása egybeesik a Fát-helyreigazítással, úgy a követelmények ennek a csoport művelőnek a számára különösen magasak. Pontosán mivel ők a Fát-helyreigazítással vannak összekötve, a rájuk nehezedő teher nagy és a felelősségük óriási. Mindegy hány Fát-teszt is van a Mesternek, mindegy milyen nagy a képessége a világegyetemben, az embervilágban levő főtest, amelyik a régi világegyetem szintjei által le van választva, ellenőriz mindent a Fát-helyreigazításban. Az emberiség és a három világgör amúgy is a Fát-helyreigazítás szükségletei szerint lett megteremtve, azonkívül a

Mester főteste még itt található és ezzel a gonosz általi Fá-helyreigazítás elleni zavarás gyújtópontja is itt van. Ha a Dáfá-tanítványok itt igazolják a Fát, megőrzik a Fát és egyidejűleg művelik saját magukat, akkor a felelősség törvényszerűen nagy. Azonkívül ők még meg kell mentsek itt az élőlényeket, ez a felelősség is rendkívül nagy a Dáfá-tanítványok számára. Ebből az okból kifolyólag a Dáfá-tanítványok a Fá-helyreigazítás idején még rendkívülibbek.

Én már mondtam, ámbar a történelemben léteztek ezek vagy azok a művelések, csak arra voltak ott, hogy lefektessenek egy alapkövet a kultúrák számára. Mi a művelés? Csupán ma műveli magát az ember valóban. (taps) Csupán ez a mai forma van elismerve az egész világegyetem istenségei által valódi művelésként. (taps) Korábban csak a kultúrák alapjáról volt szó. Egy embernek sem sikerült valamikor is, aki a három világgörbe jött, hogy újra elhagyja. Egyetlen egy élőlény sem tudott visszamenni a mennybe, aki a világegyetemből idejött az emberekhez, ilyesmi még sohasem létezett. Korábban állandóan művelésről lett beszélve, ámde senki sem művelte magát a sikerhez (sikeresen). Össze-vissza beszéltek arról, hogy a mennybe emelkedni, ámde senki sem jutott fel. Tudjátok, hogy létezik a mellék-összellelem. Léteztek mellék-összellelemek, akik az embereket csak hordozóként használták a művelésre és aztán felemelkedtek a mennybe. Ha egy mellék-összellelem az embert hordozóként bírja, akkor megvan a külső emberi alakja, emiatt léteztek emberek, akik a korábbi művelési utaknál látták, hogy valaki a mennybe emelkedett. Úgy azt mondták, látták volna, hogy az az ember a halála pillanatában a mennybe emelkedett. Az, aki a mennybe emelkedett, azonban nem a fő-összelleme, valóban nem ez az ember saját maga volt. Így egy élőlény sem tért vissza, amelyik korábban a három világgörbe jött, mindig a mellék-összellelemek voltak azok. A mellék-összellelemnek mindegy, mi történik a főtesttel. Egy istenség sem vette valamikor is komolyan az embereket.

Én korábban elmagyaráztam, hogy az istenségek is különböző időközökben lettek megteremtve és kiképezve. Az istenségek, akik a mi közelünkbe jöhetnek, szintén nem ismerik a világegyetem igaz arculatát, sőt ők még csak a három világgör történelmét sem ismerik és a létezésének a célját sem. Különösen azok az istenségek, akik az emberekkel érintkezésbe kerülhetnek, mindannyian alacsony szintekről vannak és egyáltalán sejtelmük sincs erről. Ők még csak az emberiség létezésének az értelmét sem ismerik. Ez ahhoz vezetett, hogy ők egyáltalán nem veszik komolyan az embereket. Mikor én akkoriban a Dáfát terjesztettem, nagyon sok istenség mondta nekem: az emberek már ilyenné váltak és te még a Dáfát terjeszted, te még egy ilyen jó Fát terjesztesz az embereknek? Honnan kellene hát tudják ők, mi az igazi jelentősége az emberek létezésének? Most ezt természetesen megértették és tisztában vannak ezzel. A Fá-helyreigazítás közben lépésről lépésre átjutottak és mikor az igaz arculat egyre inkább meg fog mutatkozni előttük, azután egyes istenségek, akik negatívan hatottak ki, tisztában lettek a hibáikkal. Ők látták az igaz arculatot lépésről lépésre és mindennel tisztában lettek. Ehhez jön még a legalapvetőbb kérdés, nevezetesen a régi erők elvileg (alapjában véve) teljesen meg vannak tagadva, ezt a pontot még nem tudják az utolsó részletig elfogadni, az igaz arculat e mögött nekik még rejtve van. Mikor az utolsó lépésben ők látják ezt az igaz arculatot, akkor ezzel el is intéződött, számukra rettenetes a következmény.

Hiszen ez a dolog két lépésre van felosztva. Mindegy milyen érzéketlenül szembesül az emberi társadalom a Dáfá-tanítványok üldözésével; ha úgy is néz ki, hogy az emberi társadalom nincs olyan erősen megérintve az emberi társadalom különféle jelenségeitől; ha minden hivatás és üzlet is a normális mindennapját követi és ha az emberi társadalomnak ez a gépezete tovább fut és normálisan működik, ennek az az oka, hogy az emberek dolgai csupán az embervilágban való Fá-helyreigazítás idején lesznek elintézve. Elvileg én most még semmit sem csinálok az embereknél. Miközben ti megmentitek az embereket a világon, pusztán a lelkiismeretet és a jószívűséget ébresztitek fel náluk. A Dáfá-tanítványok gonosz általi üldözése közben, a gonosznak van egy indoklása, hogy üldözze a Dáfá-tanítványokat. Azt akarta, hogy az összes ember a világon lépjen fel a Dáfá-tanítványok, valamint a Dáfá ellen, hogy ezáltal a Dáfá-tanítványok sehol se vethessék meg a lábukat az embervilágban, emiatt az emberi társadalomban nagyon sok hazugság lett terjesztve. Az ország összes propagandagépezetével viharrá lett felfújva, hasztalanul próbálták, hogy az emberek az egész világon hitelt adjanak a gonosz hazugságainak és ezáltal részt vegyenek a Dáfá-tanítványok üldözésében. Ezen körülmények között ez odajutott, hogy sok tudatlan élőlény, sok ember lett megmérgezve a világon. Ez tehát azt jelenti, az igaz körülmények tisztázása a Dáfá-tanítványok által ebben az időszakban az emberek megmentésének a célját szolgálja, ennél el kellene legyenek távolítva azok a régi tényezők,

valamint az emberek megmérgezése, mérgezettsége a gonosz párt rossz szelleme által, mivel a Fá-helyreigazítás közben ezek a régi erők ki kell legyenek selejtezve, a gonosz párt is, valamint a rossz szellem teljes bizonyossággal ki lesznek selejtezve. Ezek azok az elvek, amelyek le lettek rögzítve a Fá-helyreigazításnál, így kell lennie. Ha nem mentjük meg ezeket az embereket, akkor a gonosszal együtt ki lesznek selejtezve a történelem által.

Ha egy élőlény valóban ki lesz selejtezve, akkor az rettenetes. Egy embernek a halála, amit az emberek látnak, nem olyan szörnyű, mert az nem egy élőlény halála. Ha egy ember meghal, akkor csak egy külső burkot vet le, amelyik a legfelszínebb dimenzióknak az anyagaiból van összeállítva, úgy mint egy ruhadarab levetésénél. A valódi élőlény már elindult a hatszoros reinkarnáció útján. Természetesen a művelők között léteznek néhányan, akik jól művelték magukat, és a haláluk után egy mellék-összellemeiket elviszik, ámde ennél az szintén nem ez az ember saját maga. Ez egyike a jelenségeknek egy ember halála után. Csak a Dáfá által létrehozott művelésnél lehetnek csupán az emberek valóban a sikerhez vezetve. A cél, amiért egy ember a világra jön és amiért egy ember létezik, az mindig egy rejtély volt a történelemben. Éppen azért, mert az egy rejtély volt – még az összes istenség sem tudta ezt –, lehet az emberiség, valamint a három világgör stabilitását és az emberek biztonságát szavatolni.

Ezeknek a rejtélyeknek a megoldásai most lassanként fel lesznek tárva. Az istenségek és az élőlények a mennyben szintén egyre többet tudnak erről, megtudják az igaz körülményeket. Miért van a Dáfá terjesztve? Miért van egy ilyen nagy Fá terjesztve az emberiségnél? Miért van az embereknek egy ilyen nagy szerencsájuk? Ezek az istenségek újra és újra mondják is nekem: „Te olyan komolyan veszed az embereket.” A szavak között ezzel arra gondolnak, hogy őket nem veszem olyan komolyan. Arra gondolnak, hogy a Fá-helyreigazítás közben olyan szigorú vagyok velük szemben, és olyan elnéző (toleráns) az emberekkel szemben. Most ezt nem mondják többé, egyik sem mond már ilyesmit. Ez tehát azt jelenti, hogy a három világgörnek, az embervilágnak és az emberiségnek, ennek mind köze van az egész világegyetemhez, az egész világegyetem számtalan élőlényének a megmentéséhez is köze van. Közöttük magas szintek és rendkívül magas szintek számtalan élőlénye is van. Akkor nem fontos-e nagyon ez a dolog? Ami viszont az embereket illeti, akik már hosszú ideje tartózkodtak a ködben (ködös állapotban), úgy ők a három világgörben nem láthatják az igaz arculatot. Ha nem láthatják az igaz arculatot, akkor az embereknek bizonyosan lehetővé kell tenni egy állapotot, amelyikben fenntarthatják az emberi életet. A ködben az emberek biztosan ebbe az állapotba fognak jutni. Az biztosan ahhoz fog vezetni, hogy az emberek a létfenntartásuk (túlélésük) miatt kölcsönösen megsebzik egymást, személyes előnyök miatt veszekedni és harcolni fognak egymással. Hogy ez a felszínen békésnek vagy agresszívnek (erőszakosnak) néz ki, minden a személyes előnyökre megy ki, mind önző indítékok. Bárhogyan is, ha ez az állapot lett elrendezve az emberek számára, akkor az nem számít az emberek hibájának, amíg ehhez a korlátozott (behatárolt) állapothoz tartozik. Ha már régóta tartózkodik ebben a környezetben és ebben a ködben (ködös állapotban), akkor az embereknél a Dáfá terjesztésével létezik az a kérdés, hogy fel tudják-e ismerni a Fát és hogy át tudják-e törni az elszigeteltség hosszán átélte burkát. Ez a kérdés egy kulcskérdéssé vált az emberek számára. Az emberek szemében ez tisztességtelennek tűnik, valójában tisztességes.

Ha egy ember az emberek közé jött és ebben a környezetben tartózkodik, aztán átlépte ennek az állapotnak a határát, az élete közben másokat állandóan komolyan károsít és rosszat tesz, akkor ez az ember azon van, hogy elpusztítsa ezt a környezetet, valamint az embereknek az állapotát, ez az ember akkor azon is van, hogy egy bűncselekményt kövessen el ezen rendkívül fontos dolog ellen. Miközben a Dáfá terjeszkedik és a Dáfá-tanítványok a művelés folyamatában találhatók, hogy megkaphatja-e a Fát az ember és hogy művelheti-e magát a végéig, ezeknél a kérdéseknél bizonyosan úgy lesz, hogy a karmának a mennyisége, melyet a történelemben termelt (hozott létre), az embereknek, illetve a művelőknek különböző nehézségeket fog okozni. Világos szavakkal kifejezve, hogy megkaphatja-e a Fát vagy sem, hogy a végéig művelheti-e magát vagy sem, ennél különböző emberek számára különböző zavarások fognak létezni, ezek azok a nehézségek, amiket saját maga okozott a múltban, egyik sem kellene a másikat megvádolja. Ki kaphatja meg a Fát? Ki törheti fel ezt a burkot? Ki tudja ezt a Fát valóban értelemmel felismerni? Ebből a szempontból tekintve, ez minden élőlény számára méltányos.

Egy ilyen nagy dolognál, azon múlik, milyen tartással viszonyul hozzá, ez egy ember számára rendkívül fontos. Így ez a kód egy ilyen hatást fejtett ki az emberekre. Hogy művelheted-e magad,

hogy láthatod-e az igaz körülményeket, hogy szeretnéd-e megtudni az igaz körülményeket, hogy érintkezésbe kerülhetsz-e ezzel a Fá-val, mindezeknél a kérdéseknél a köd valóban egy nagy nehézséget okozott minden élőlénynek. Ez az oka, amiért nem minden ember a világon a ma itt jelenlevő Dáfá-tanítvány. Természetesen, én már elmagyaráztam, hogy a Dáfá terjesztésénél minden élőlény egyenjogú, nincs megnézve (figyelembe véve) a társadalmi réteg, a pozíció sem, hanem csak a szíve egy embernek, csak a Dáfá-val szembeni magatartás van megnézve. Valójában az egész Fá-helyreigazítás ezen a módon a legnagyobb toleranciával és könyörületességgel folyik le. Nincs utánanézés az élőlények régi hibáinak a történelemben. Mindegy milyen nagyok voltak is a büntetted a történelemben és milyen nagy hibákat csináltál is, mindez nincs tekintetbe véve, egyes-egyedül a Fá-helyreigazítással szembeni magatartáson múlik. Egyszerűen meg van nézve, hogyan érti meg a Fát, csak ez az egy számít. Ha valaki úgy véli, nem tudja elfogadni a Dáfát, akkor elveszítette a sorsalkalmát. Némelyek mondhatják: „Én nem ismerem el a Dáfát”. Ha nem ismered el a Dáfát, akkor te ezáltal nem ismered el a jövőt, hiszen a jövő pontosan ezen Fá által lesz teremtve.

A Fá-helyreigazítás közben az összvilágegyetem elvileg már készen van ezzel. Korábban mondtam, ez úgy van mint egy mérlegnél, a régi és az új világegyetem között az új világegyetem része egyre nagyobb lesz, a részek, amelyekben a Fá már helyre van igazítva, egyre többen lesznek, mint egy mérlegen, ahol az ő oldala lefelé van nyomva. Most már nem így néz ki, alapjában az új világegyetem már hamarosan teljesen ki van alakítva. (heves taps) Ami még fennmarad, azok az utolsó tényezők. Ha ezek a dolgok el vannak intézve, akkor a Fá-helyreigazítás végérvényesen le lesz zárva. Mikor a Fá-helyreigazítás el van végezve, akkor elkezdődik az új világegyetemnek a történelme, csak az embervilág marad fenn. Az emberiség földgolyója és a három világgör területei körül lesznek véve és elszigetelve (leárnyékolva), és ki lesznek oldva (választva) az új világegyetemből, vagyis el fognak szakadni (válni) a nagy világegyetemtől. Nem fedezték fel most a tudósok, hogy a tejútrendszer egyre messzebb távolodik a világegyetemtől és gyors sebességgel elszakad (leválik) ettől? Valójában ez a kimenésnek (távozásnak) egy folyamata, mivel ha az új világegyetemben a Fá már helyre van igazítva, az összes élőlény a három világgörön belül a szennyezésnek egy kihatását fejthette volna ki az új világegyetemben, emiatt ez a rész le kell legyen választva, árnyékolva és külön kell legyen elintézve, az lesz nevezetesen a Fá-helyreigazítás az embervilágban.

Ha a Dáfá-tanítványok ebben az időben művelik magukat, akkor nekik is olyan sok és olyan nagy felelősségük van. Ti már megértettétek, hogy az emberiség létezésének tulajdonképpen egy ilyen célja van és a Dáfá-tanítványok művelési állapota ilyen, akkor még jobban meg kellene értsétek a művelésnek ezt a formáját az embervilágban. Hiszen ez igazán a művelés, csupán ez a valódi művelés, ami a három világgörön belüli élőlények számára van elrendezve. Minden, ami korábban megjelent, csak arra volt ott, hogy egy kulturális alapot fektessen le az emberiség számára, csupán most van a valódi emelkedésnek és visszatérésnek a végső kezdete, emiatt a művelőkkel szembeni követelmények a művelésük közben szintén mások. A Mester a Fá-terjesztés közben mondta nektek, hogy a három dolgot jól kell csináljátok. Felszínesen ez egyszerűnek tűnik, ámde hogy szorgalmas-e vagy sem, ebből látható, melyik gyümölcshelyzetet is éri el, benne van foglalva. A Dáfá a hétköznapi emberek társadalmában terjed, ebben a művelési formában lehetőleg az emberi társadalomhoz kell igazodni, alkalmazkodni, sokan ezt úgy értették, hogy ez egy lazítás és könnyítés lenne a művelésünk számára. Ámde azok a tanulók, akik szorgalmasan haladnak előre, ezt nem így értik. Ez az út, amit a Dáfá-tanítványok így kell járjanak művelésük közben. Így mindegyik dolog, amit csináltok, ha arról is van szó, hogy a hétköznapi emberek között harmonizáljátok a viszonyt a családban, a viszonyt a társadalomban, vagy a magatartásod a munkahelyen és a társadalomban, ez mind nem hebehurgyán kezelendő, mindez a művelési formádhoz tartozik és komoly.

Sok tanuló csak azt tudja, hogy a művelésnél csak a gyakorlatokat végzi az ember és a Fát kell tanulja. Helyes, ez csak egyik oldal, amin közvetlenül érintkezésbe kerül a Fá-val. De a művelésed gyakorlatában a társadalom, amelyikben tartózkodsz, pontosan a te művelési környezeted. Minden környezet, amivel érintkezésbe kerülsz, mint például a munkakörnyezet és a családotnak a környezete, a te műveléskörnyezeted. Mindezek utak, amelyeket járnod kell, amelyekkel szembesülnöd kell, amelyekkel helyesen kell szembesülnöd, ezekből semmi sem szabad legyen hebehurgyán kezelve. Ha a végén át lesztekt jutva, akkor meg kell nézni, hogyan jutottatok át az úton, amit a Mester rendezett el számotokra. A végén nem lehet mindezek fölött eltekinteni. A művelési folyamat közben szintén nem

szabad legyen eltekintve ezektől a dolgoktól, emiatt nem szabad ezen dolgok egyikét sem félvállról vegyétek. Ha könnyedségről van szó, a művelők nem kell elhagyják a családjukat, nem kell a hegyek mélyére menjenek és nem is kell többé megváljanak az emberi társadalomtól, viszont egy másik aspektus szempontjából tekintve, ez megint csak egy más fajta nehézséghez vezet, nevezetesen te mindezt jól kell csináld, mindegyik területen jól kell csináld, csupán akkor juthatsz át.

Természetesen, ha ezt így is magyaráztam el, különböző embereknek szintén különbözően magas megértésük van a Fá-ról, szintén léteznek még új tanulók. Talán némelyek azt gondolják: Ha én jól intéztem el a dolgokat a családban, akkor az már művelés, hadd húzódjunk hát össze egy kicsit szorosabban az anyáinkkal, apáinkkal és testvéreinkkel, akkor az már rendben van. Ezáltal megint csak egy új ragaszkodásba jutottál, ez már megint egy másik véglet. Minden jól kell legyen csinálva, ámde nem szabad túllépni a mértéket, mihelyt túllősz a célon, az egy másik ragaszkodás. Azonkívül egy helyes tartása kell legyen az embernek a Dáfá-val szemben, saját magát egy valódi művelőnek kell tekintenie. Hogyan jut előre szorgalmasan, hogyan viszonyul a Fá-hoz, hogyan műveli magát, beleértve mennyi időt szakít magának az olvasásra, mindezt nem szabad félvállról venni, sőt még fontosabb lett, hiszen ez pontosan a ti utatok – az út, amit járnotok kell. Nektek pontosan a hétköznapi emberek társadalmából kell kiművelnetek magatokat, pontosan a Fá-helyreigazítással kell léteznetek és viselnetek a felelősséget az összes élőlényért, ezért is művelitek magatokat igazából ezen a módon.

Korábban már mondtam, ha mindannyian a hegyek mélyére mennének és ha mindannyian a templomban művelnék magukat, akkor lehetetlen lenne számotokra, hogy további érintkezésbe kerüljétek a társadalommal, akkor nem menthetnétek meg az élőlényeket még átfogóbban és még meggyőzőbben, nem igaz? Az akkor talán nem célirányos, ha én ezt így csináltatom veletek? Ezen az úton és módon nincsenek kedvezőbb feltételeitek az összes lény megmentésére? Természetesen, ha a művelési folyamatban meg kell emelkedjél, úgy számodra, művelőként biztosan fognak létezni vizsgák. Ha aztán nem csináltad jól, állandóan nehézségek fognak adódni. Ha jól is csináltad, szintén fognak létezni vizsgák a művelés számára. Ha te mindegyiket zavarásnak tekinted és csak azért próbálsz megoldani ezeket a problémákat, hogy a nehézségeket félresöpörd az útból, akkor nem tudod megoldani őket, hiszen azért merültek fel, hogy ezáltal megemeld magad. Neked őszinte gondolatokkal kell szemlélned ezeket. Ezen a nehézségen keresztül hogyan kezelhetnék helyesen mindent, ami összefügg ezekkel a zavarásokkal, és egyensúlyozhatnék ki mindent az összes élőlény megmentése miatt? Hogyan viselhetném ezáltal a felelősséget minden lényért és foghatnám fel ezeknek a dolgoknak a fellépését egy kitűnő esélyként az igaz körülmények tisztázására? Valóban egy jó alkalom az igaz körülmények tisztázására. Normális módon, ha te felkeresel valakit, hogy tisztázd az igaz körülményeket, van egy indoklásod. Ha te valakit alaptalanul így fel akarsz keresni, még csak nem is szeretne fogadni. Ez a zavarás nem teremtett neked éppen egy alkalmat, hogy kapcsolatot vegyél fel emberekkel? Nem tisztázhattad hát ennél pontosan az igaz körülményeket? A ti legnagyobb felelősségeitek Dáfá-tanítványokként az összes lény megmentése a saját művelésetek mellett. Mehet-e, ha nem csináljátok ezt a dolgot? Mehet-e, ha nem csináljátok jól? Így nektek nem szabad minden fellépő problémát zavarásként szemlélnetek az igazi munkátok számára, a Fá tanulására vagy az igaz körülmények tisztázására áttalatok. Nem. Ha problémák merülnek fel, akkor az egy alkalom az igaz körülmények tisztázására.

Nem magyaráztam el, hogy a szemléletmód a három világkörben fordított? Sok dolog, ami az emberiség szemében nem jó, éppenséggel jó. Sok dolog, ami az emberiség szemében jó, nem jó. Az alapelvek nem fordítottak az embervilágban? Az emberek úgy találják, hogy a szenvedéseik nem lennének jók, ámde a hétköznapi emberek számára a szenvedés ugyanúgy a karma csökkentésére, a bűnök csökkentésére szolgálhat. Ha egész életében sokat szenvedett az ember, a következő életben boldogságot fog kapni jutalmul (fizetségként). A következő életben gazdag lesz vagy egy magas hivatalnok lesz, ez onnan jön, mert az utolsó életben jót tett és ezáltal boldogságot, szerencsét és erényt gyűjtött. Ha egy ember csak rosszat tesz, egy kevéske szerencséje és erénye sincs. Ha nagyon sok karmát halmozott fel, a következő életben nemcsak hogy semmi boldogságot nem kaphat majd és nem élvezheti az életet, hanem még ki kell egyenlítse ezt a karmát, emiatt abban az életben éhezve, koldulva és fázva fog rátalálni az ember, meg lesz vetve másoktól, sőt (ráadásul) azt fogja gondolni, hogy ez a társadalom tisztességtelen vele szemben. Valójában azon van, hogy kiegyenlítse az utolsó életnek a tartozásait. Ez az emberi álláspontról van elmagyarázva. Nos, ami egy művelőt illet, hát ez a

környezet nem éppen egy alkalom az emelkedéshez a művelő számára? A Dáfá-tanítványok mind azon a véleményen vannak, hogy a szenvedésen keresztül karma lehet leépítve, egyidejűleg ez egy lehetőséget is kínál a saját emelkedésre, ők helyesen érthetik meg ezt a dolgot, akkor a karma kiegyenlítése mellett még arra is használhatják ezt az alkalmat, hogy jól tegyék azt, amit tenniük kell. Ámbár léteznek bizonyos nehézségek, azonban ezek vizsgák, amiken az ember saját maga kell átjusson. Ha te ezt egy helyes beállítottsággal tudod kezelni, ha a viszonyt saját magad és ezen nehézségek között helyesen tudod beállítani és aztán csakugyan átjutottál, akkor átmentél ezen a vizsgán, megemelted a szintedet és egy magasabb horizontra jutottál, a gongod akkor szintén megnőtt. Ez nem így van? Az egész művelési folyamat a Fá-helyreigazításnál való művelés közben talán nem ilyen?

Jegyezzétek meg magatoknak, az emberek alapelvei fordítottak, emiatt a művelés közbeni nehézségeket, amikbe ütköztök, nem kellene problémáknak tekintsétek, amik zavarják vagy támadják az igazi munkátokat: ez vagy az a munka lenne fontos. Valójában sok dolog nem feltétlenül olyan, mint amilyennek látszik. A saját emelkedésetek mindig az első helyen áll, a saját művelésetek és beteljesülésetek mindig az első helyen áll. De nem szabad úgy gondolkodnod: az én művelésem és emelkedésem a legfontosabb, nem szabad legyek zavarva senkitől. Akkor már megint tévedsz. A zavarások nem alkalmak az emelkedésre? Ami engem illet, Mesterként, én azt fogom gondolni, hogy a te emelkedésed a legeslegfontosabb, de az emelkedésed közben nem foglak hagyni egy sima úton felfelé sétálni. Hogyan lehetne hát, hogy egy karmával teli testtel a mennybe emelkedik az ember, vagyis egy batyú ronggyal a mennybe jut? (mind nevetnek) Egy pár vizsgát kell elrendezzek neked, elengedtetem a ragaszkodásaidat, vagyis letétem a rongybatyudat. Miközben a vizsgákon egyiken a másik után átjutsz, szakadatlanul leveted a ragaszkodásaidat és emberi érzületeidet. Ilyen dolgokkal nem juthatsz át a különböző vizsgákon. Ha tehát jön egy vizsga, akkor mondod, hogy megint problémák vannak. Sőt némelyek mindenütt a Mester után kutatnak: „Ó jaj, hogyan oldhatom hát meg ezeket a problémákat?” Hogyan oldhatnám meg hát neked? Ha én oldottam volna meg, akkor nem juthattál volna át többé ezen a vizsgán. Le kellene bontsam ezt az akadályt és aztán tovább mész az úton a rongybatyúddal? Ebből az okból kifolyólag nem szabad elvegyem ezt a vizsgát (az akadályt) tőled. (mosolyog) Stimmel? Ha tehát művelésről beszélek, akkor helyesen kellene megértsétek, mit jelent a művelés, valóban értelemmel, megfontoltsággal kellene viseljétek a felelősséget a saját művelésetekért. Ti valóban minden dolgot, amivel találkoztok, őszinte gondolatokkal kellene kezeljétek és erős őszinte gondolataitok kellene legyenek.

Hiszen utolsó alkalommal a Fá-konferencián az USA nyugati partján beszéltem arról, hogy a Dáfá-tanítványok között sokan vannak, akik félnek attól, hogy mások által kritizálva, bírálva legyenek, semmi sem szabad legyen mondva nekik. Mihelyt valami mondva van, robbannak és felmérgeződnek rajta és konfliktusba jutnak másokkal. Csak szépet szeretnének hallani. Ezáltal te talán nem egy sima utat szeretnél járni? A nagy rongybatyút még magaddal akarod vonszolni a mennybe? Nem pontosan erről van szó? Te el kell engeddd a hétköznapi emberek minden rossz érzületét, minden ragaszkodásodat. Ha fél az ember, hogy másoktól kritizálva legyen, az nem egy ragaszkodás? Hiszen hogyan mehetne, hogy csak a szépet szeretné hallani? Éppen azért hagynak valamit hallani, amit nem szívesen szeretnél hallani, hogy lássák, hogy megmozdul-e a szíved (megindítja-e a szívedet). Bármit is mondanak az emberek az istenségekről, azt az istenségek egyáltalán nem veszik a szívükre, nem lehet megindítani őket. Egyáltalán nem próbálják érezni, mi közük van a dolgaidnak hozzájuk, egyáltalán nem érdeklődnek az iránt, mivel te nem indíthatod meg őket. Csak az lehet, hogy az istenségek az emberi gondolatokat irányítják, sarkallják az embereket, hogy csináljanak valamit. Hiszen hogyan lehetne, hogy az emberek az istenségeket sarkallják? Vagyis, ha te egy istenség akarsz lenni, talán nem így kell cselekedjél! Talán nem kell elengedd ezeket a ragaszkodásokat? Talán nem kell minden érzületet elengedjél, ami befolyásolva lehet az emberektől?

Ha Dáfá-tanítványok is azok, akik problémákat okoznak neked, az ugyanaz. Te azt mondod: „Ámde ezek a problémák nem a hétköznapi emberektől jönnek, emiatt olyan nehéz, hogy megoldjuk ezeket.” De természetesen, a Dáfá-tanítványoknál szintén nem istenségek azok, akik művelik magukat, hanem emberek. Ha emberek művelik magukat, akkor különféle emberi érzületek merülhetnek fel, ezért csak azt lehet mondani, hogy az élőlény a Dáfá-tanítványok környezetében állandóan tovább emelkedik felfelé. Nem elérhető, hogy mindannyian olyan tiszták ebben a környezetben, mint az istenségek. Ez a

környezet már sokkal jobb mint a hétköznapi emberek környezete. Csak így lehet, azonkívül egyre jobb is lesz. Így fordul elő tehát, hogy a Dáfá-tanítványok környezetében is az emberi érzületeknek minden fajtája napvilágra kerülhet, sőt nagyon rossz magatartás léphetne fel. Nem láttatok már ezt az utatokon, ami már mögöttetek van? Ez mind normális.

Persze, sokan aggódnak, ha az ember egy rossz benyomást kap a Dáfá-ról és azt gondolják: Hogyan viselkedhet ez a művelőtárs olyan rosszul? Persze, ha ti mindannyian így gondolkodtok, akkor megóvhatjátok ezt a környezetet. Ez ahhoz is vezethet, hogy ez a környezet egyre tisztább lesz. Azonban újra és újra problémák fognak fellépni és emberi érzületek fognak feljönni. Én az összességében kísérem figyelemmel ezt a dolgot és tudom, hogy ezek a dolgok egy művelési környezetben szükségszerűen elő kell forduljanak. Azonban azt is tudom, hogy ezek a dolgok a művelési folyamat közben lépésről lépésre biztosan le lesznek vetve. Hiszen ez művelés, a végén mindannyian meg fognak emelkedni, ennek is tudatában vagyok. Ha ebben a környezetben műveli magát az ember, így lesz. Azonban senki sem szabad lazítson. Nem is szabad közömbösek és mozdulatlanok maradjatok, ha látjátok, hogy mások ártanak a Dáfá hírnevének, ez a követelmény veletek szemben. Ami, Dáfá-tanítványként, benneteket illet, nem véditek és igazoljátok ti mindannyian a Fá-t? Ez éppen a ti felelősségetek. Így a művelésnél nem csak úgy van, mint ahogyan azt saját maga elképzei az ember. Nem kellene azt gondoljátok, hogy csak a művelés fontos és minden más jelentéktelen lenne – a család jelentéktelen lenne, a társadalom jelentéktelen lenne, semmi más nem lenne fontos. Ha ti mindezeket a dolgokat jól ki tudjátok egyensúlyozni, akkor ez pontosan az az út, amit járnotok kell. Én azt mondtam, hogy olyannyira, mint lehetséges az emberi társadalom formájának megfelelően kellene műveljétek magatokat. Természetesen még mindig létezik minden fajtája az embereknek. A kényszermunkatáborok, amelyek szabotálják a Fá-t és megpróbálják megváltoztatni a tanulókat, azt mondják: „A Mester talán nem megmondta, hogy lehetőleg az emberi társadalomnak megfelelően kellene műveljétek magatokat? Neked vissza kellene térned a hétköznapi emberekhez és nem szükséges többé tanulnod. Adjátok csak ide a könyvet!” Igen, létezik minden fajtája az embereknek. Természetesen, viszont te gyökeredtől fogva valóban egy művelő vagy? Ha te még a Fá-tól is elszakadtál, hogyan művelheted még magad? Létezik szintén sok hétköznapi ember, aki engem Mesternek nevez, azonban ezek nem művelők. Vagyis, nem úgy van, ha engem Mesternek nevez, már egy művelő az ember. Te valóban szilárdan kell műveljed magad és saját magadat valóban egy művelőnek kell tekintsed.

Nos, ilyen sokat beszéltem. A Fá-konferenciát most effektív meg kell tartásotok tovább. Éppen hallgattam a tanuló előadásait, a konferenciátok igazán élénk, igazán jó, ezért nagyon boldog vagyok. Nem akarok olyan sok időt igénybe venni tőletek, csak röviden szeretnék meglátogatni benneteket. Mindegyik alkalommal, mikor jövök, akkor elsősorban néhány problémát szeretnék megoldani, másodsorban veletek találkozni. Nem mondták némelyek, hogy a Mester itt van és hogy a Fá itt van? Akkor csináljátok mindazt jól, amit csinálnotok kell. Köszönöm nektek! (hosszas és erőteljes taps)

Nyilvánosságra hozva a www.minghui.de honlapon: 2006.06.15.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung in Kanada 2006 (Änderung am 23. Juni 2006)

<http://www.minghui.de/data/jingwen/1/jw115.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében